

بررسی اختلالات اضطرابی و خلقی در زنان نابارور مراجعه کننده به کلینیک نازایی منتصریه مشهد (۸۳-۸۴)

فاطمه بهدانی، نزهت موسوی فر، پریا حبرانی، عاطفه سلطانی فر، مریم محمدنژاد

مقدمه: نیاز به تولید مثل اساس بقاء نسل بشر است و زوجها نابارور از آن محروم هستند. جنبه‌های روانی، اجتماعی ناباروری در گذشته غالباً مورد غفلت بوده است لذا بر آن شدیم تا شیوع اختلالات روانی در زنان نابارور را بررسی نمائیم.

روش کار: این یک مطالعه توصیفی-مقطعی بر روی زنان نابارور مراجعه کننده به کلینیک نازایی منتصریه در مشهد در سالهای ۱۳۸۳ و ۱۳۸۴ می باشد. کلاً ۹۶۳ نفر با تکمیل پرسشنامه سلامت عمومی (GHQ) ارزیابی و افرادی که نمره برش بالاتر از ۲۸ داشتند به عنوان گروه پر خطر از نظر اختلالات روانپزشکی در نظر گرفته شدند (۱۰۲ نفر). این گروه تحت مصاحبه بالینی توسط دو روانپزشک از نظریه وجود اختلالات روانپزشکی بر اساس معیارهای DSMIV گرفتند.

نتایج: میانگین سنی بیماران ۲۸/۷ سال بود. ۷۹/۴٪ افراد تحصیلات بالاتر از ابتدایی داشتند و ۷۵٪ خانه‌دار بودند. اقدامات درمانی در ۳۲٪ افراد منجر به حاملگی شد. شایعترین درمان به کار رفته درمان دارویی و تلقیح داخل رحمی اسپرم (IUI) و علت ناباروری با عامل زنانه بیشتر از عامل مردانه بود. شایعترین اختلال روانی در بیماران اضطراب منتشر (۴۴/۱٪) بود. سایر اختلالات اضطرابی در ۱۱/۸٪ و افسردگی در ۳۰/۴٪ افراد دیده شد. ارتباط معنی‌داری بین سن، جنس، شغل، مدت ناباروری، سطح تحصیلات و آمادگی برای اختلال روانپزشکی وجود نداشت اما ارتباط معنی‌داری بین نوع درمان (IUI) و بالا بودن خطر اختلالات روانپزشکی وجود داشت (p=۰/۰۵).

بحث و نتیجه‌گیری: توصیه می شود که کلیه زوجهای نابارور در شروع درمان، تحت ارزیابی روانشناختی قرار گیرند و افراد در معرض خطر با روشهای کنترل اضطراب تحت درمان قرار گیرند. (مجله زنان، مامائی و نازایی ایران، دوره یازدهم، شماره سوم، پاییز ۸۷: ۱۵-۲۳)

کلمات کلیدی: اختلال خلقی، زنان نابارور، اختلالات اضطرابی